

TOVERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisten lehteenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Ore., joka distrikt 2ne Western Workmen's Pub. Co:n kustantamana.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katu-ten kulmassa. Puhelin 365. Ilmoitushinta 50 senttiä tuumalta kerran. Naimailmoituksista \$1.00 ensimmäiseltä tuumalta ja 50 senttiä jokaiselta seuraavalta linjalta.

TILAUSHINNAT YHDYSVALTOIHIN
1 vuosikerta \$1.00, puoli vuotta 60c
CANADAAN
1 vuosikerta \$1.25, puoli vuotta 75c
SUOMEEN
1 vuosikerta \$1.50, puoli vuotta 80c

TOVERITAR
BOX 99 ASTORIA, ORE.

TOVERITAR

(THE WOMAN COMRADE.)

Organ of the Finnish Working Women in America. Published every Tuesday by The Western Workmen's Publishing Co. Advertising rates 50c per inch per insertion.

SUBSCRIPTION RATES
IN THE UNITED STATES:
One year \$1.00, 6 months 60c
IN CANADA:
One year \$1.25, 6 months 75c
IN FOREIGN COUNTRIES:
One year \$1.50, 6 months 80c

Entered as second-class matter July 18th, 1911, at the Post Office at Astoria, Oregon. Under the Act of March 3rd, 1879.

TOIMITUS

Selma Jokela-McCone

231 1/2 Oak St., Portland, Ore.

Toverittaren tilaajaluettelo osottaa seuraavaa:

Uusia	144
Uudistuksia	78
Katkennut	85

Lasten Kevät 1917

Lähetätkää tilauksenne heti!

Hinta 15 senttiä

Paljon on viime aikoina arvosteltu Toveritarta. Jokaisesta numerosta osamme lukua jonkun muiden arvostelun. Sanotaan, että arvostelu keuhkua, joka siitä vaan opikseen ottaa, mutta tosiasia on myöskin se, että toisinaan arvostelun voi olla sellaista, että siinä ei eteenpäin kehitäminen olekaan päätarkoituksena. Monta kertaa lukija huomaa rivien välillä pilkistävän ilkeämielisyyttä. Erittäinkin silloin ilmeinen säästäväisyyskysymyksen yhteydessä.

Jotkut eivät näy tykkäävän paikkakuntakirjeistä Toverittareissa. Se on kyllä totta, ettei se pahentaisi vaikka olisi enempää hyviä luvitettavia artikkeleita, mutta paikkakuntakirjeet ovat myös oikeutetut saamaan tilansa. Onko niistä hyötyä? On varmasti! Luetaan että siellä ja siellä on taas saatu niin paljon aikaa, vertaillaan väkijoukkoja ja sitten päätetään, että totta tähtäkin pitää yrittää, jos muullakin on kalliista valvoksesta huolimatta niin paljon voitu toimia ja aikaan saada. Ja paikkakunnilla, missä jäsenistö ei ole vielä kehittynyt yhteistoimintaan, voi se saada siihen oppia seuraamalla paikkakuntakirjeitä, joissa kerrotaan miten muulla toimitaan.

Minä olen sitä mieltä, että jos tälle lehdelle ajotaan lainata huomiota (säädespään, niin ei saa se huomio rajoitua vaan viikojen penkomiseen ja arvosteluun, mutta on sekä yksilöitä että osastojen annettava sille sekä henkistä että aineellista kannatusta, niin kyllä tästä vielä hyvä tulee. Tähän saakka ovat aiharvat puoluejärjestelmän ylläpitäminen avustaa, juuri ne, joilta ne sentään jo enemmän odotamme. Me tavalliset "launa-

LUOKKATAISTELU-ALUEELTA

EVERETT, WASH.

Minut valtasi tulinen suuttumus, nähdessäni Toveri- ja Toveritar-lehden palstoilla solvaistavan yksilöitä persoonakohtaisesti, kuten täältä uutistenkirjoittajat tekevät. Toivoisin että nämä kirjoittaisivat oikeita asioita eikä juoruja. Mikäli minä asiaa tunnen niin syyn huomaa Nyyrikissä ja L. Kissa, sillä tiedän, että H. H. ei olisi missään tapauksessa ollut "mustan käden" töissä enempi kuin Nyyrikki ja L. Kikkaan. Ja enkä tiedä, että täältä olisi ketään muitakaan, jotka kuuluisivat tuohon "Mustan käden" koplaan kuten uutisessa näin.

Toivoisin, että ei enää sellaisilla "uutisilla" lähdetäisi Everettin tapauksia kuvaamaan, kuten tähän asti edellämmin tutkijat ovat tehneet, sitä ne tekevät puoluelehdestä hajotuslehteä. Pitäkäämme lehtemme aina oikeana puoluelehtenä.

Ilma Pietilä.

Olemme Toverista lainanneet tämän sivullisen kirjeen, täten lopettaksemme everettläisten riidan Toverittaren palstoilla. — Toim.

ASHTABULA, OHIO.

Usein olen kuullut, etenkin miesten arvostelua Toverittaren paikkakuntakirjoituksia liian pitkiksi, että asiasta, jonka voisi kolmella sanalla saada hyvin ymmärrettäväksi, kirjoitetaan palstan pituisia artikkeleita. Totta kyllä on, että jotkut kirjeemme tahtoo venyä vähän liian pitkiksi hyvinkin yksinkertaisista asioista. Mutta kun meissä on useita, jotka emme ole saaneet minkäänlaista koulustuvistusta, niin ei ne asiat ota sujuakseen oikein lennokkaasti ja lyhyesti. Mutta elpää ne miestenkin kirjoitukset näytä aina niin mallikelpoisia olevan. Esimerkiksi Toverittaren No. 9 on kirjoitus, nim. "Kirje Detroitista, Mich." Luulen ettei siitä saa selvää kirjanoppinutkaan, minä en ainakaan. Sen käsitksen

kuitenkin sain, että kirjoittaja on mieshenkilö.

Nyhdän ne kuuluisat ukkomiestemme illamat ovat menneet. Yleisöä oli talomme täpötäynnä. En tiedä miten olisi haalin seinien käynyt, jos ei olisi osunut juuri illamaan lähtöajaksi oikea rajulma ja vesisade.

Ukkomme suorittivat illan ohjelman hyvin sekä pitivät yleisön koko ajan hilpeällä tuulella. Koko illana ei kuullut muuta kuin kehuttavan ukkomieliä. Yksin ukkojen keittämä kahvikin oli parempaa kuin mitä tavallisesti saadaan. Korien ja pakettien huutokaupassa pitivät ukot hinnat tavallisissa korkeuksissa. Osuusleipomo oli lahjoittanut noin kuusi nelöljalkaa suuren keekin, johon oli leivottu sanat: "Eläköön ukkomieli". Tämän sekä suuren korin ja puolenvuoden iltamapöytä onnistui saamaan toveri Matti Mattilla. Rahallista tuloista ei ole minulla vielä varmaa tietoa; Hence ollut 200 dollarin paikkeilla. Onhan sitä siinäkin polkamiehille voittamista.

SIGRID.

WEST FITCHBURG, MASS.

Koska tulin valituksi Toverittaren kirjeenvaihtajaksi, niin koetan nyt täyttää tehtäväni.

Toverittaren asiamieheksi on nyt valittu Hilda Mäki, joten kaikki, jolle ei vielä tule Toveritarta, voivat lääntä hänen puoleensa. Hän kyllä tietää mitä siinä tapauksessa on tehtävä.

Naisten päivää vietettiin täällä osaston haalissa helmikuun 25 päivänä, jolloin suoritettiin ohjelmaa: puhe Selma Loukolalta, puheen etupäässä naisille, soittoa soitto-kunnalta, näyttökappale, jonka esittivät yksinomaan naiset, runoja ja kertomuksia oli myöskin. Suurin vika tässäkin tilaisuudessa oli se, että yleisöä oli kovin vähän. Enemmän olisi ollut suotavaa tällaisessa tilaisuudessa.

Osastomme toimi vierailureknen Ashbyn s. s. osaston Majalle, maaliskuun 3 päivänä, missä suoritettiin ohjelmaa: näyttökappale, soittoa soitto-kunnalta, runoja ja kertomuksia ja kupletti sekä lopuksi tanssia, jonka jälkeen mentiin tov. Laitalan

virtu sen syyn takia että meillä on jo liikaakin paljon puoluelehtiä, joissa riiseerataan ainoastaan toisten ihmisten persoonakohtaisia asioita.

Välillä, niissä toisissa, ajatella minä, luettuani kirjeen. No viisi vähän, tilaako hän tätä lehteä tai ei, mutta sisutti sentään se, että ihmisen voi olla tilaamatta omaa lehteään ja sen sijaan kat ottaa ja tilaa porvarilehtiä, nim. englanninkielisiä, joita ei edes lukea ymmärrä mitä niissä soitetaan. Ihminen, joka ei tilaa omaa lehteään, työläinen, joka ei tilaa työväenlehteä on porvari sielultaan ja mieleltään.

Onhan niillä amerikalaisilla porvarinaisilla monenmoisia lehtiä ja kuukausjulkaisuja. Esim. "Womans World"-lehdellä on miljoona tilaajaa. Ei meidän suomalaisten tarvitse tilata niitä sellaisia, sillä ne eivät aja työläisnaisten asiaa, niinkuin tekee meidän Toveritar. Minä en ollenkaan sano, että Toveritar on vaivainen, vaan minä sanon, että Toveritar pää pystyssä edellä ja me launutelemme perässä.

Naiset kaikkialla ympäri koko Amerikan, ottakaa Toverittaren tarpeellisuus huomioon. Ei saa itsekkönkin kohdaitaan ajatella, että en minä mitään mahdu. Jokainen toki jotain voi. Minä ainakin tarjoan Toveritarta jokaiselle väsymättä. Tarina kertoo eräästä muurahaista, joka kiipesi ylös ylitä ojenkorta yhdeksänkymmentä yhdeksän kertaa, pudoten aina kuormineen alas, mutta jo sadan-neskerralla yrityksessään onnistui, ja sai kuormansa määrättyyn paikkaan. Kuka meistä on tämän muurahaisten vertainen? Totta totisesti annammekin perään jo ennenmin uskotellen ettei siitä mitään hyvää ole. Koetataksemme yrittää vielä joku kerta sittenkin, kun olemme jo mielestämme kylliksi yrittäneet. Toimittaja meillä on Toverittareissa hyvä. Emme voi häntä toimitettomuudesta moitita. Hänellä on vaikea tehtävä, sillä hänen täytyy olla vastuunalainen tois-

farmille villin syötiin, josta sitte lähdettiin kotiin. Retki oli oikein hauska ja virkistävä, se saattoi miellet iloiseksi, sillä meillä on tällaisia tilaisuuksia hyvin harvoin.

Teille, osaston nuoret tytöt, mikä teitä vaivaa, kun ette käy ompeluseuran kokouksissa. Nuorilla sitä on enempi aikaa kuin perheellisillä, jotka kyllä koettavat puolestaan. Nyt olisi alkamus taas keviällä pitää myyjäiset ja tölle ei ole vielä tarpeeksi tehtyä. Ei siis muuta kuin kalkki joukolla ompeluseuraan, nuoret ja vanhat, se on velvollisuutemme. Pois veittous! A.W.

RED GRANITE, WIS.

Jos taas pakisisi vähän täältä kylästäkin, vaikka ei päästä paljon paksemista ole, paitsi pakkasista ja paljosta lumesta, joista täällä on saanut kärsiä koko pitkän talven. Töitä ei ole tarvinnut tehdä liioin koko talvena, eikä vielääkään siitä näytä, vaikka on jo maaliskuun hyvässä menossa ja lunta sataa joka toinen päivä.

Sairauttakin on aina joukossamme. Niinpä nytkin oli osastomme jäsen, Aaro Vehvilä Ishpeingin suomalaisessa sairaalassa leikkattavana umpisuolen tulehduksen takia. Joku viikko sitten oli toveritar, Mrs. Kuntz parannuksella ja Mrs. Mäki edellämmin sairaalassa. Nämä eivät ole hauskoja reisuja työläisille varsinakaan nykyaikana.

Paikkakunnallamme on taas saapunut paljon osastomme jäseniä ja toimihenkilöitä; kun nyt vain antaisi ilmat myöten, että voisi alkaa töihin, samalla saataisiin osastonkin toiminta vilkkaaksi kuten ennenkin.

Lauantaina, maalisk. 10 päivänä näyteltiin yksinäytöksinen kappale nimeltä "Lumimyrskyssä". Sattui olemaan oikein myrskyinen ilta, kävi ukkonen ja löl salamaa ja sauf vettä ja rakeita, että lkkunat helisi. Pahasta ilmasta huolimatta saapui yleisöä koko paljon osastomme haalille.

Näytökappaleita kuuluu olevan taas harjoituksen alaisena. Muistakaa käydä lauantaisin osaston haalilla katsomassa. Siellä tullaan olemaan joka lauantai ja sunnuntai tästä lähtien. SAIDA HARJU.

tenkin teoista eikä vaan omistaan. Ja Lapatosu se koettaa hälpätä kiireittensä välissä. Elkos olekin kunnista? Meistä tyhmiä he koettavat tehdä vieläkin tyhmempiä. Mikä te uskoko, että ne sopat ovat kaikki keitetyt Selma-tädille, mitä viime aikoina on keitetty. ANNA ARO.

Postia hakemassa.

En ole vielä koskaan ollut niin kiiltynyt Toveritarta lukiessani kuin olen viime kerralla. Asia on näkökäs näin: On tapani, että heti aukaisen jo postikonttorissa lehden, niin tein tälläkin kertaa. En malta olla luke-matta pitkän tietä. Ensin katson, että mitäs se tati puhuu siellä kellarikerroksessa. Kuten moni toinen, niin jäin osittomaksi "kahvi-jutuista". Oli sentään paljon muuta hyvää, siitä-paitsi oli siellä lämpimän vaattimuksia Toverittareita. Silhen kirjoitukseen oli niin syventynyt, että en huomannut kun olen rapakassa. Tavallisesti teen postimatkan ratsain. Niin nytkin, enkä lukiessani huomannut vältellä pahoja kuoppia, niin "poni" kompastui, heittäen minut selästään. Kovasti olen hantut lehteni ja itseni saanut mustelmia. Olin jo muutenkin vihassa niille "idän viisaille", vaan vasta nyt minä oikein suutuin niille mokomille. Lopulta pääsin kotiin, jossa sain rauhassa lukea loppun.

Olisipa se kauheaa, jos paikkakunta-uutisia ei enää saisi lukea. Täällä metsässä ei saisi mistään tietää, mitä muualta huomataan yhteishyvän eteen. Olen seurannut paikkakunta-uutisia, vaikka en tiedä missä mitkin paikkakunta onkaan. Niissä on aina jotain uutta, ennen kuulumatonta.

Olen oikein rohkealla päällä ja uskailan lyödä vetoa siemenperunani, että idän saa etsiä ristiin rastiin, niin ei sietäkään löydy semmoista toimittajaa kuin on nyt Toverittareilla. Toimittaja on liiankin maltilli-